

2020 KARÁCSONYA

Az elsónél rendelet az volt, hangulat az már nem sok, illat is másfajta... „Nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,1-14).

Ma 2020-ban sem lesz sok hangulat, mézédés vásári vanília illat és zenés forgatag. Bevallhatjuk, hozzászoktunk. Hiányzik. Ezt könnyebb megélni, feldob, jókedvre derít és feledtet is...

Tisztul a Betlehem, bennünk is. Mint a csillag „a ház felett megállt” (Mt 2,9) most a lényegnél állhatunk meg, vagy mehetünk el mellette, esetleg ellene fordulunk, mint Heródes.

Ami volt, azt rendeletbe nem lehet adni. Arra csak rá lehet találni, azt fel lehet fedezni, azt befogadni lehet. Akit ünneplünk „önmagát adta értünk, hogy minket minden gonoszságtól megváltson, megtisztítson, és jótettekben buzgólkodó választott népévé tegyen (Tit 2,11-14).

2020 karácsonya olyan lesz, amilyen jópárunk életében még nem volt. Az az első is ilyen volt.

Kiderülnek sok szív titkos gondolatái (Lk 2,34), szeretetről, bizalomról, megbocsájtásról... és sok minden másról.

Találjunk „kisdedet, pólyába takarva, jászolba fektetve”. Megáldja életünket, szeretettel tölti meg szívünket, szelíddé teszi lelkünket.

A „Seregek Urának féltő szeretetének” (Iz 9,6) nagy hatalma van! Mutatkozzék meg hatalma rajtunk is, bennünk is! Akkor valóban áldott karácsonyunk lesz, mert mindez belül a szívünkben történik. Nem kívül, a szeretet belül van, a szívünkben.

Csorba Tamás plébános

Üdvözlégy, kis Jézus! reménységünk,
Aki ma váltságot hoztál nekünk.
Meghozta az igaz hit világát,
Megnyitád szent Atyád mennyországát.
(Zsaskovszky énektár; 1855)



Betlehemes játék 2019-ben az Alsóvárosi templomban

Szabó T. Anna

AZ ÜNNEP AZÉ, AKI VÁRJA

Aki magot szór ablakába és gyertya vár az asztalán. A várók nem várnak hiába. Egy angyal kopogott talán?

Szárnysuhogás az ablakon túl — vigyázz! Kinézni nem szabad! Künn az angyalhad térül-fordul, egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák — hallod? — egy koppanás, és leteszik. Fényben úszik az üvegajtód, s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág, karácsonyszagú és meleg. „Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!” Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz — vár az ünnep, és minden zárt ajtót kitar. A fa alatt angyalok ülnek — az ünnep azé, aki vár.

*Minden
testvériünknek
áldott, békés,
kegyelemteljes
karácsonyi
ünnepeket
kívánunk!*



KARÁCSONY KITASZÍTVÁ, ELHAGYATOTTAN

Amikor ezt a cikket írom, családnk egy új kis jövevényre vár. Hamarosan megszületik a kisunokám. Meleg szeretettel várjuk, mindent előkészítettünk. Meleg, szerető, mindennel ellátott családi fészekbe érkezik. A kismama is felkészült a szülésre, összekészítette a holmikat, amikkel kórházba megy. Várja őt az orvosa, kiválasztott szülésznő, jól felszerelt kórház, a nővérek. Ma jó esetben így készülünk egy gyermek születésére.

Most a 2020 évvel ezelőtti kisgyermek érkezésére gondolok. Máriát nem várta egészségügyi szakszemély-

meg kellett jelennie az összeíráson. De senkinek nem esett meg a szíve egy szenvedő asszonyon?

Mária és József megtapasztalta, milyen kitaszítottnak, elhagyatottnak lenni az élet legnehezebb pillanataiban.

A mai napig hány testvérünk, embertársunk kénytelen megtapasztalni ugye?

A magyar kormány 1946 és 48 között 185 ezer német nemzetiségű honfitársunkat fosztott meg állampolgárságától, ingó és ingatlan vagyonától. Kitaszítottuk őket, sorsukra hagytuk őket.



zet, nem volt steril szülőszoba, csak egy istálló, és segítségül a tapasztalatlan József, talán egy szülést már átélt másik asszony.

Názáret Betlehemtől legalább 150 km. Egy várandóssága vége felé tartó asszonynak gyalog, néha számárháton legalább 8-10 nap. Tehát amíg mi az adventi készülődés csendes napjait éljük, Mária és József éppen Betlehem felé tart. Erről a hosszú és küzdelmes utazásról nem sokat ír a biblia.

Tudjuk viszont, hogy mire Betlehembe értek, Mária ideje is eljött. Ám a vajúdó Máriának és férjének nem jutott szállás. „Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta, jászolba tette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.” (Lk 2,7-8)

Egy vajúdó, áldott állapotban levő asszonynak senki sem adott szállást? Nyilván tele voltak a fogadók, karavánszerájok, hiszen mindenkinek

Ugyanígy kitaszítva, megbélyegezve éltek éltek a hajléktalanok. Lehet azt mondani, hogy maguk tehetnek sorsukról, de ez nyilván így csak lelkiismeretünk megnyugtatóására alkalmas. Sajnos az ember társadalomban betöltött helyét jelentősen befolyásolja az, hogy milyen javakat birtokol. Akinek sok van, jól teljesít, akinek kevés van vagy épp semmije sincs, valamit biztosan rosszul csinál. „És kinek lehetne kevesebbje annál, mint aki elveszítette az otthonát (lakhatást, munkát, családot vagy esetleg mindezt), és az utcára került? Talán annak, akinek sosem volt semmije... Mert bizony olyanok is vannak szép számmal, akik sosem éltek olyan lakásban, amit az otthonuknak tudhattak volna. Hajléktalannak lenni napjainkban stigma.” (Budapesti Módszertani Központ és Intézményei honlap)

A kitaszítottágot, az elhagyatottágot nap mint nap megélik idős, egyedülálló testvéreink is. Akik már nem hajtanak hasznot, nincs rájuk szüksége senkinek. Kórházi dolgozók a megmondható, hány idős embertársunkat viszik be a kórházba nagyobb ünnepek előtt a hozzátartozók mondvasínált indokkal, hogy ők maguk gondtalanul wellneszessenek, barátokkal szórakozzanak ez idő alatt. Hány idős testvérünk karácsony táján sem nyitja rá senki az ajtót, akiknek nem jut egy kedves szó, egy szeretetleli mozdulat, egy simogatás. Mert öregnek lenni szégyen, stigma, a feleslegesség érzése. Am élnek köztünk olyanok is, akiknek egész egyszerűen nem élnek már hozzátartozóik, ezért magányosak.

Most a járvány idején sok embertársunk fekszik kórházban, idősek otthonában, ahol nem látogathatja meg őket senki. Magukra maradtak a szenvedéssel, magukban, elhagyatva kell szembenézniük akár a halállal is. Nem jut nekik most egy ölelés, kézszorítás, egy homloksimogatás, ha csak a nővér vagy az orvos meg nem szánja őket.

Máriát és Józsefet azon a betlehemi éjszakán meglátogatták a napkeleti bölcsek és a pásztorok, feledtetve velük a korábban elszenvedett elutasítást, kitaszítottágot. Vajon a köztünk élő elhagyottakkal, elutasítottakkal kapcsolatban is elmondhatjuk ugyanezt? Odafordulunk szeretettel a környezetünkben élő idősekhez, szüleinkhez, nagyszüleinkhez? Megkérdezzük tőlük „mi fáj?” Drága időnkbenől szánunk rájuk egy keveset, odaadjuk-e nekik az igazi ajándékot, önmagunkat? Segítő kezet nyújtunk az utcán élő hajléktalannak? Megkérdezzük tőle egyszer is, hogy „miben segíthetek?”

Ezeket a kérdéseket fel kell tennünk magunknak karácsony táján, hiszen csak így örvendezhetünk teljes szívünkbenél és tiszta lelkiismerettel a megváltónk születésének.

K. J.

Fekete István

RORATE

Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak. És még nem tudják: sírásra vagy nevetésre nyílnak-e, avagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak. Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen. Az ablakok néhol nézik már a hajnalt, néhol nem, és a csizmák nem kopognak a gyalogjárón, inkább csak cuppognak.



Gyurcsó Lajos: Betlehemi csillag — szájjal festve

Néhol egy halk szó, néhol az se. Néhol csak árnyak járnak. Néhol kis lámpások imbolyognak és mutatják, hova kell lépni. Ámbár hiszen sár van mindenütt. Az ég még sötét. A tegnap gondja, mintha még aludna, a mai még nem ébredt fel. S a falu csak tiszta önmagát viszi a hajnali misére. Ajtó nem csattanik, kiáltás nincs.

A külső mozgás bekúszik a templomba s megnyugszik. Suttog egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is meggyúlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágy: „*Harmatozatok égi Magasok!*”

Mise végére egészen bemelegedett a templom, szinte otthonos lett. Legelőbb is így érezte ezt Baka Máté az alszgeből, de így érezte ezt Hosszú Illés is ugyanonnan. Ámbár, ha tudták volna, hogy most egy véleményen

vannak, aligha érezték volna, nagy harag volt ugyanis a két öreg között. Kitartó, régi harag. Formája sem volt már, nem is emlékeztek, ló volt-e az oka vagy asszony, mindenesetre ragaszkodtak hozzá, mint beteg szilva a fához.

És most bóbiskolva várják, hogy kiürüljön a templom. Az ajtóban még mozgás, hát csak ülnek tovább, sőt Illés a lábát is kinyújtja, mert úgy kényelmesebb. Illés nem szereti a tolongást. De egyébként is ráér. Fél-szemmel odapislant Mátéra, hogy alszik-e már, mozdul-e már, de Máté nem mozdul. Amilyen kutya, konok

— csendben odamegy Mátéhoz, és kicsit borzongva megérinti a vállát.

— Hallod-e, te! Máté!

Máté felhorkan:

— Hö?! Mi? — és néz Illésre, mint a csodára.

— Te vagy az, Illés?

— Én hát. Hát mondok megnézlek, mert olyanformán ültél, hogy...

És nézi egymást a két öreg.

A templomban meleg csend, a kő-szentek elmosolyodnak.

— Kicsit megszédültem — hazudja Máté. De áhítattal. Mert tele van a szíve. Szereti most Illést így közel látni. Már elmúltott.

— Há no! Hál' Istennek, hát akkor menjünk.

És egymás mellett kicsoszognak a templomból.

— Mi volt ez, Szentatyám? — néz fel egy pufók kis angyal Szent Péterre, ahogy az ajtó becsukódott. Olyan meleg lett a szíve egyszerre.

— Két ember kibékült — mondja a főszent. És melegen sóhajt.

— Csoda! — suttogja a kis angyal.

— Hát bizony, a mai világban...

— És most mit csinálnak?

— Nézz utánuk, fiam.

A két öreg közben Illés háza elé ér. Az utca üres, a kémények lágy selymet füstölnek a reggelnek, s a kertekben puhán békét álmodnak a fák.

— Gyere be, Máté, rég voltál nálunk — mondja Illés. — Lángost süttött a lányom..

A kis angyal kérdően néz a főszent-re:

— Mi az a „lángos”, Szentatyám?

A toronyban ekkor hetet ütött az óra. S e földi hangtól megmerevedtek újra a szobrok, de a mosolygás mint-ha ott maradt volna az arcukon.

Amikor nem tudsz nagy léptekkel haladni az Istenhez vezető úton, elégedj meg kicsiny lépéseiddel, és várj türelemmel, amíg majd futni tudsz, vagy inkább repülni! Jó gyermekem fogadd el, hogy most még csak kis méhecske vagy, akiből nemsokára fürge, nagy méh lesz, mézet készítő!

Pió atya breviáriuma

ember volt világéletében, azt várja — gondolja Illés —, hogy én menjek előbb. De abból nem eszel! Pedig már a gyertyát is eloltotta a dékán. Azaz a harangozó, szóval a sekrestyés. Azután: csend.

Illés gondol erre, gondol arra, állat behúzza a meleg nyakravalóba, és a szeme szép lassan lecsukódik.

— Nem! — ijed meg. — Ezt igazán nem szabad — s Mátéra néz, aki úgy látszik elaludt.

— Hö-hö-hö. Ez hát a híres? — mosolyodik el magában. Pedig három évvel fiatalabb. Nem nagy idő, az igaz, de mégis csak fiatalabb. Aztán meg, milyen sárgák a fülei. Na, akár a halotté. Uram Isten! Csak nem lett vele valami?

Harag ide, harag oda — a rothadt szilva is lepottyanik egyszer a fáról

KARÁCSONY ÜNNEPE A TÖRTÉNELMÜNK VILÁGÁBAN

Szent Lukács evangélista, az orvos és történész a karácsony valóságát, Jézus születésének történeti hátterét így rögzítette az Evangéliumban. „Azokban a napokban Agusztusz császár elrendelte, hogy írják össze a földkerekség lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria kormányzója Kirinusz volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. Galilea Názáret nevű városából József is fölment Dávid városába, a judeai Betlehembe, hogy összeírják eljegyzett feleségével, Máriával, aki gyermeket várt.

„A történészek, Szent Lukács idézett szövegéhez szigorú következtetéseket fűznek.

1. Agusztusz császár uralkodása alatt nem volt az egész birodalomra kiterjedő népszámlálás.

2. Kiriniusz nem volt Szíria kormányzója.

3. Az általános összeírás esetén, nem kellett volna Józsefnek utaznia Názáretből Betlehembe.

4. Nem kellett volna Máriának követnie Józsefet Betlehembe.

Szent Lukács az Evangéliumát a legóvatosabb megközelítéssel is Kr. u. 70—80 között írta. Az evangélista, a történelmi tények leírásában a lényegre és a körülményekkel kapcsolatban nem pontos.

Valóban, nem volt általános, a birodalomra kiterjedő egységes népszámlálás Jézus születésekor, de volt Kr. e. 7-ben Szíriában és Palesztinában szigorú adóösszeírás, hogy a császár és az uralma alatt álló királyok és helytartók rendezhessék anyagi helyzetüket, és reális képük legyen, hogy a jövőt illetőleg mennyi adóbevételre számíthatnak. Erre az összeírásra a házaspároknak személyesen kellett elmenniük oda, ahol birtokuk volt. Szent József Betlehemből származott, és biztos, hogy a városban volt csekély földje, szőlője, de ház nem állott a birtokán, mert szállást kerestek Betlehemben, és végső megoldásként egy barlangistállóban

húzhatták meg magukat. Az összeírás a piactéren történt, ahol az összeírók kemény vallatásnak beillő módon kérdezték és faggatták a fáradt, megrettent embereket, hogy minél több adóköteles tulajdont és vagyont írjanak össze. A Szűzanyának és Szent Józsefnek is el kellett tűrnie az adóösszeírók modortalanságát és keménykezűségét.

Valóban nem volt Kirinusz Szíria helytartója az összeírásakor. A császár hivatalos megbízottjaként a birodalom keleti részének védnöke, az uralkodó jobb keze volt, aki a császár nevében szervezte és bonyolította le az adóösszeírást. Teljhatalommal rendelkezett, akinek a kegyéért királyok és helytartók versenyeztek.

Amiben egyértelműen elfogadjuk Szent Lukács leírását és a történészek véleményét, hogy Jézus Krisztus születése Nagy Heródes uralkodása alatt (Kr. e. 73—4) között történt. Az idumita származású Heródes Kr. e. 37-ben nyerte el a királyi hatalmat. A zsidók a nagy jelzővel illették, mert uralkodása alatt hatalmas építkezések történtek a birodalomban. A tehetséges, kiváló szervező és jobb sorsra érdemes király uralkodóként a zsarnokságával, kegyetlenségével és törvénytelen vagyonszerzésével igen sokat ártott a népének. Gonoszságának híre Rómáig eljutott. Agusztusz császár Kr. e. 6-ban Kirinusz által Heródes királyt a hatalmában elmarasztalta, lefokozta. A királyi címét megtarthatta, de a külpolitikában és a pénzügyek terén Róma felügyelete alá került. Heródes király Kr. e. 4-ben halt meg, akit a fia, Heródes Antipász (Kr. e. 4—Kr. u. 39) követte a trónon. Az ő uralkodása alatt tért vissza a Szentcsalád Egyiptomból, és telepedtek le Názáretben.

Jézus születése kapcsán említést kell tennünk a betlehemi csillagról, melyet Kepler csillagász 1604-ben fedezett föl, ezt a tényt a történészek és a csillagászok is egyértelműen elfogadják. A nagy tudós tudományos

megállapítása szerint, ez a csillagászati jelenség Kr. e. 7-ben volt látható, melyre fölfigyeltek a napkeleti bölcsék, és elindultak, hogy találkozzanak az Istengyermekekkel.

A betlehemi csillag megjelenése alapján, valamint a történészek és a Szentírástudósok számítását figyelembevéve, Jézus születésének évét Kr. e. 7-re, legfeljebb Kr. e. 6-ra tehetjük. A betlehemi csillag megjelenését mindenki elfogadja, de azt már mi sem fogadhatjuk el, hogy ez a csillagászati jelenség a betlehemi istállóig vezetett volna a királyokat.

Hogy Jézus Krisztus, Kr. e. 7—6-ban, melyik hónap és hányadikán született, nem tudjuk. A pásztorok őrködése a nyájuk fölött tavaszi hónapot sugall. Az ókor kezdetén az év december 25-tel kezdődött, és ez a nap volt a római mitológiában a fény ünnepe. Az egyház ezért tette Jézus Krisztusnak, a Világ Világosságának születési ünnepét december 25-re. Az ókori naptárrendezés során az újév január 1-jével kezdődött. A nyugati egyházban Jézus születésének ünnepét továbbra is decemberben tartották, míg a keleti egyházban január 7-én emlékeznek Jézus születésnapjára.

Azon is el kell gondolkodnunk, hogy a Megváltó Dávid király városában, Betlehemben jött a világra, mely város jelentése: a kenyér háza. A Messiás a mi tanításunk, megváltásunk és üdvösségünk érdekében vállalta emberi sorsunkat. Föltámadása után a 40. napon fölment a mennybe, de kenyér színe alatt örökre köztünk maradt, hogy a szentáldozásban lelkünk eledele és az örökélet záloga legyen számunkra.

Karácsony áldott és szent napja, emberi történelmünk legnagyobb ünnepe, amikor találkozott az Ég és Föld, emberré lett az Isten, hogy minket a természetfölötti világ kegyelmében és örökkévalóságában részesítsen.

Marics József

PÁZMÁNY PÉTER EMLÉKEZETE

Jeles évfordulóra emlékeztünk 2020. október elején: 450 éve, 1570. október 4-én Nagyváradon, kálvinista nemesi családban született Pázmány Péter. 13 éves korában mostohaanyja és Szántó István, az első magyar jezsuita hatására áttért a katolikus hitre. 1588-ban felvételét kérte a Jézus Társaságába (SJ), majd Krakkóban, Bécsben és Rómában tanult. Sokoldalú tehetségét mutatja, hogy egyaránt jelentős hitvitázó, egyházszer-



vező, politikus, valamint író volt. Esztergomi érsekként a hazai rekatalizáció (ellenreformáció) vezéregyéniségének tekintjük.

Pázmány katolikus vitairó volt, aki a protestáns prédikátorok írásait alaposan tanulmányozta, majd megírta a katolikus álláspontot ismertető válasziratot. Kiemelhető az Alvinczi Péter protestáns prédikátorral folytatott disputája, amelynek során a felek kölcsönösen, vitairatokban védtek meg hitüket.

Pozsonyban 1613-ban jelent meg Pázmány Péter fő műve, az „Isteni igazságra vezérlő kalauz”, mely az ellenreformáció korában a katolikus tudományosság teljes foglalatja volt.

Lefordította magyarra majd kiadatta Kempis Tamás híres könyvét: a „Krisztus követéséről” című művet.

Nem csak harcos hitvitázó volt, a nyomtatásban megjelent vasárnapi prédikációiban az emberi gyarlóságok, a lelki folyamatok illetve az erkölcsi dilemmák alapos ismerőjét is felfedezzük személyében. Ám élvezetes humorát is megcsillantja, amikor „A részegségnek veszedelmes undokságául „, prédikál.

Nagy gondot fordított a magyar katolikus egyház szervezeti, illetve lelki, fegyelmi helyzetének megerősítésére, a klérus képzésére. Elrendelte a Római Katolikus Misekönyv (Misale) és a Breviárium kötelező használatát. Rendszeressé tette az évente összehívott egyházmegyei zsinatokat.

1635-ben tényleges székhelyén, Nagyszombaton alapította meg a Nagyszombati Egyetemet, amely a jelenlegi budapesti egyetem (ELTE, illetve a Hittudományi Akadémia) jogelődje volt.

A papképzés színvonalának erősítése érdekében Bécsben intézetet alapított (Pázmáneum), sőt Rómába is küldött növendékeket tanulni.

Sok magyar főurat térített vissza a katolikus hitre, iskolákat, nyomdákat létesített.

Összegezve elmondhatjuk, hogy az akkori királyi Magyarországon megerősödött a katolikus hit, jelentős részben az ő tevékenysége eredményeként.

Pázmány Péter, mint egyházfejedelem (esztergomi érsek, bíboros) rangjára figyelemmel politikai tevékenységet is folytatott az akkori három részre szakadt országban. Politikai ügyekben azonban nagyon gyakorlatias tudott lenni. Sok kortársához hasonlóan távlati célja a török kiűzése és az ország újraegyesítése volt. Elkötelezett volt a Habsburg uralkodó iránt, de ez nem gátolta abban, hogy politikai ügyekben egyeztessen, levelezzen az erdélyi fejedelmekkel, I. Rákóczi Györggyel, illetve Bethlen Gáborral.

Végül szólnunk kell Pázmányról, mint a közismert megfogalmazás szerint a magyar próza atyjáról is, akinek irodalmi nagyságát a legnagyobb író-

ink ismerték el. Bárki meggyőződhet erről írásait olvasva.

A zárszó ezzel kapcsolatosan legyen Kosztolányi Dezsőé: „Tollán forró tinta csordogál, kalamárisában pedig tűz van, égi szikra, de a pokol kénköves lángja is.”

Solymár Mátyás

ELGONDOLKODTATÓ

Elgondolkodtató, hogy milyen könnyű levegőnek nézni Istent, és csodálkozni, hogy a világ pokollá válik.

* * *

Elgondolkodtató, hogy elhisszük, amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük, amit a Biblia mond.

* * *

Elgondolkodtató, hogy mindenki úgy akar a mennybe jutni, hogy nem kell semmit sem hinnie, gondolnia, cselekedni a Biblia szerint.

* * *

Elgondolkodtató az, hogy ezernyi viccet küldünk át e-mailen, és futótűzként terjednek szét, de, amikor az Úrról küldünk üzenetet, az emberek kétszer is meggondolják, hogy megosszák-e másokkal.

* * *

Elgondolkodtató, ahogy a vulgaritás, durva, sikamlós és obszcén szövegek szabadon terjednek a kibertérben, de a Jézusról szóló nyilvános beszélgetéseket elnyomják az iskolákban és a munkahelyeken.

* * *

Elgondolkodtató, ahogy sokan azt mondják, én hiszek Istenben, és mégis a sátánt követik.

* * *

Elgondolkodtató, hogy valaki mennyire szent tűzzel ég vasárnap, és mennyire láthatatlan keresztény a hét többi napján.

* * *

Elgondolkodtató, hogy mennyivel jobban tud aggasztani az, hogy mások mit gondolnak rólam annál, hogy Isten mit gondol rólam.

KÖRKÉRDÉS

„Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgésekben terjesszétek kéréseiteket az Úr elé, hálaadásokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.” (Fil. 4,6-9.)
Rá mered-e bízni magad Isten végtelen jóságára, előfordult-e, hogy aggodalmadat, kérésedet az úr elé terjesztetted, és meghallgatásra talált?

Göndics Jánosné Ági nyugdíjas

Mielőtt elkezdtem írni a feltett kérdésre a választ, elolvastam a forrást, szent Pál Filippiekhez írt levelét. Ismertem, mégis nagyon megható volt számomra ebben a helyzetben. Ide kívánczok a szakasz egésze, ami felémelő számomra is, visszagondolva életem számtalan fordulójára.

„Örvendjete az Úrban szüntelen! Újra csak azt mondom: örvendjete!



Lelki jószágokat ismerje meg mindenki. Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért.

Minden ügyetekben hálaadással párosult imádsággal és könyörgéssel terjesszétek kérésteket Isten elé. AKKOR Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és elméteket Krisztus Jézusban.”

Ez a vezérfonalam most is... Csak sok év távlatából visszatekintve látom, hogy mennyi hálával tartozom az Úrnak, hogy a sok gyerekkoromtól átélt nehézséget és örömet is a

javamra fordította. Mindkettő elsodorhatott volna rossz irányba is.

Sokszor megtapasztaltam a kilátástalan helyzetekben, hogy számomra nincs más megoldás, csak a teljes ráhagyatkozás Istenre, aki mindig segített úgy, ahogy ő jónak látta.

Ez a karácsony se lesz olyan, mint szeretnénk, de kérjük a segítséget, hogy felszabadult lélekkel énekelhessük:

„Fel nagy öröme, ma született, aki után a föld epedett!” Áldott adventet és karácsonyt kívánok!

Laskai Lilla pedagógus

Életem jelen időszakának legnagyobb feladata ez két okból is. Nem csupán az Istenre hagyatkozást kell tanulnom, hanem azt is, hogy forduljak felé. Nemrég minden, ami biztosnak látszott, megingott. A hitem is — bármennyire fájó volt a felismerés. Arra ocsúdtam egy napon, hogy „Hiszek hitetlenül Istenben,/ mert hinni akarok”. Ám az imák üres kopogásnak hatottak. A szentgyónás nem adott új lendületet. Egyre több kérdésem támadt, amire nem volt magyarázatom: ha az Isten jó, miért hagyja ezt? Miért nem segít rajtam? A miérték sokaságát még hosszasan sorolhatnám. Elérkezett azonban szeptember vége, amikor is újra levelet írtam Kis Szent Teréznek, bár ha őszinte szeretnék lenni, nem sok bizodalمام volt a közbenjárásában. Arra gondoltam, amikor a képe elé helyeztem a leveletem, hogy tavaly is írtam, és lám, minden rosszabb lett, mint volt... Teréz először egy csiszolt képen érkezett meg hozzám, a kis ajándék hátulján egy rózsaszírommal, amit hozzáérintettek a sírjához. *Köszönöm!*

Egy héttel a levélírás után kaptam öt apró rózsaszírmot egy Kis Szent Teréz búcsúról. *Köszönöm!*

Azután egy szombat esti mise előtt egy Kis Szent Terézt ábrázoló szentképet. *Köszönöm!*

Ekkor vettem a kezembe a nevezett szent önéletrajzát, s miközben olvastam, rájöttem, hogy a Jóisten előbb segített rajtam, mint kértem

volna. Már mielőtt ráébredtem volna, hogy nem tudok az Úr felé fordulni olyan szívvel, ahogy szeretnék, módot adott arra, hogy másként keressem őt. Döbbenetes felismerésként hatott, hogy már jó ideje hosszas órákat töltöttem minden héten szent énekek gyakorlásával, a Teremtő dicsőítésével. Az első szentmiséken imádkoztam a remegő csuklóm, és Istenhez szóltam az énekek által. A miérték sokaságát most is tudnám sorolni, abban viszont biztos vagyok, „hogy Jézus ott volt, ott aludt a sajgámban, de az éjszaka olyan fekete



volt, hogy lehetetlenség volt őt látnom, semmi sem világított nekem, még egy villám sem hasított bele a sötét felhőkbe.” Talán az sem véletlen, hogy erre a kérdésre most kellett válaszolnom...

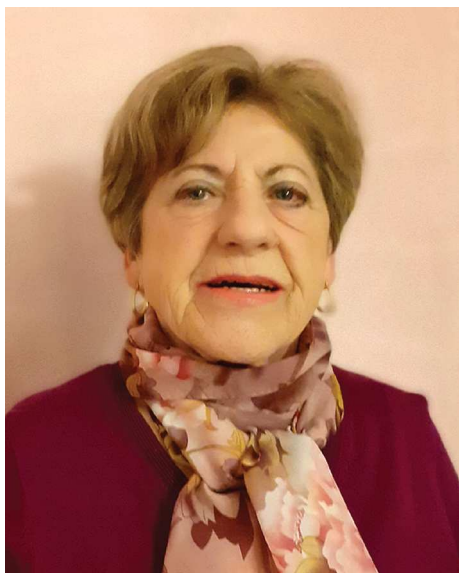
Nemes Anna nyugdíjas kertész

Igen, merem, és teszem is.

Katolikus hitben nevelkedtem, öten voltunk testvérek, így minden nap reggel, délben és este együtt imádkoztunk kicsi gyermekkorom óta.

Ahogy elmém nyiladozott, értettem is, hogy imáinkkal Istenhez kérésekkel fordulunk. „Vigyázz szüleinkre és testvéreinkre — bocsásd meg vétkeinket — mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma — ne vigy minket kísértésbe — szabadíts meg a gonosztól.”

Amit ezekből a kérésekből még nem igazán tudtam és értettem, azt Édesanyám — mivel tanítónő volt —



értelmesen elmagyarázta. Korán, 7 éves koromban voltam elsőáldozó. A biblia tanulása is sokat segített abban, hogy istenhitem tovább erősödjön.

Isten végtelen szeretete akkor tudatosult bennem teljes megváltozhatatlan hitté, amikor 10 éves koromban ezt meg is éltem. Nyári szünetben kis társaimmal együtt a ház körül játszottunk, miközben arra kellett figyelniük, hogy az udvaron lévő állataink ne kóboroljanak el. Egy véletlenül nyitva hagyott kiskapun kiszökött a disznónk, és azonnal a szomszéd kukoricásába szaladt.

Én utána futottam, és spontán elkezdtém imádkozni, keresve a nekem akkor sűrű erdőnek tűnő rengetegben. Nem féltem, nem sírtam, csak mondtam az imákat, és közben kértem Istent, hogy segítsen.

Nem tudom, mennyi idő telt el, csak azt, hogy egyszer csak előttem állt az állat, amit szépen haza tudtam kísérni.

Ettől kezdve már biztosan tudtam, hogy Isten szeretete végtelen. Csak kérni kell a segítséget, és ő meghallgatja azt, és segíteni fog.

Eddigi életemben sokszor fordultam bizalommal Istenhez. Családtagjaimért, magamért, ismerőseimért is elmondtam egy-egy imát betegségük, családi problémájuk, kétségbeesésük megoldására és gyógyulásukra, hálát adva annak megvalósulásáért és szeretetéért.

Isten szeretete és jósága töretlen, miközben naponta elimádkozom a Miatyánkban — „legyen meg a te akaratod úgy a mennyben, mint a földön is”.

Amen.

Dr. Solymár Mátyás jogász

Mint a tenger... A magam nyelvén így tudom megfogalmazni Isten vég-

telenségét, amely a jóságára is vonatkozik. Ebből az ősbizalomból ered, hogy imádságomban többször kisebb-nagyobb kéréseket is megfogalmazok. Mivel Pió atyát nagyon tisztetem, ezért néhány nagyobb kéré-



semhez az ő közbenjárását kértem. Ezekben az esetekben mindig egyértelmű válaszokat kaptam. Ami a meglepő volt, az a válaszok módja. Hasonlattal ezt úgy mondanám: mint könnyű szellő susogása. (1 Kir. 19,12.) Már ezért is megérte.

K. J.



Kosztolányi Dezső

KARÁCSONY

Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütnei el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,

És zsong az ének áhítatba zöngve...
Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.

Juhász Gyula

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgynk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

K É P E S



Október a rózsafüzér hónapja. A város több helyszínén imádkoztunk rózsafüzért

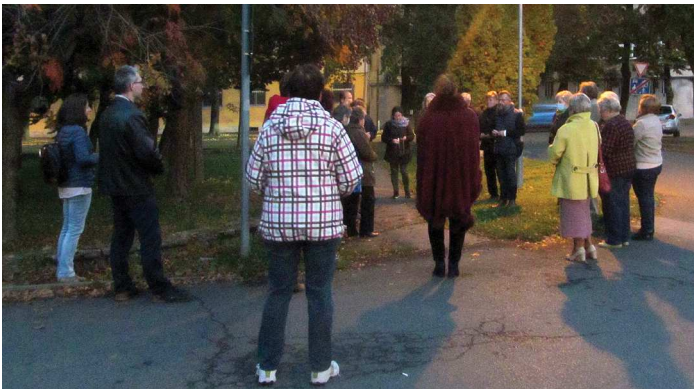


Mindenszentek — mise a városi temetőben

M O Z A I K



November 11-én Palinban, 14-én az Alsótemplomban volt a gyermekek első áldozása



Ima a városért



December 6-án az Alsótemplomhoz is megérkezett a Mikulás

MÁRIA NYOMÁBAN

A nők jelenléte az egyház életében

A nők jelen vannak a társadalom életének megannyi területén, ugyanúgy, mint az egyház világában. Az elmúlt két évezredben eljutottak a keresztény élet mélységeibe istenhittel való azonosulásuk, helyzetük, magatartásformáik, valamint cselekedeteik által. A legjelentősebb változást Jézus idézte elő a történelem során, amikor az elnyomott helyzetben élő nőknek visszaadta emberi méltóságát.

Jézus nem félt a vérző asszony érintésétől, ami a törvény szerint tisztátalanná tette volna őt. Túllépett a törvényen, amikor hitről beszélgetett egy számariai asszonnyal. A pogány kánaáni anyát megdicsérte: asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod! Határozottságra, önmaguk vállalására bátorította őket, a férfiaknak pedig a nőies magatartást tanította: szelídséget, alázatot, türelmet. Az evangéliumok szerint a feltámasztás jó hírére a nők tanítványaira bízta, mert ők voltak mellette a halálában.

Az ősegyházban voltak nők, akik szolgálhattak az istentiszteleteken, ám önálló egzisztenciájuk nem volt. A középkor rajongó vallásosságában özvegyek, gazdag családok jómódú örökösői, hajadonjai példamutatóan támogatták az egyházat adományaikkal, aktív részvétellel, példamutatással. A nők egy része szinte földi dolgokat felcserélve élt az égieknek. Az imádságos hit köré valóságos életet is építettek, női szerzetesközösségekbe, kolostori cella csendjébe és magányába vonultak. Szakadatlan imában élték és éltek életüket manapság is ily módon. Részt vesznek a hit átadásában, a pasztorális munka sokféle területén, valamint katolikus oktatásban-nevelésben.

Bekapcsolódnak a plébániák apostoli tevékenységébe, hitoktatásba, lelki kísérésbe, különböző munkák végzésébe-irányításába, immár 1700 éve. Vallják, ha valaki szolgál, akkor Istennek szolgál, és „akit szerettek, annak szeretnék a kedvére tenni”. A szerzetesi élet lényege elsősorban egy

életforma, amely az Isten keresését akarja első helyre tenni, és a tevékenység bizonyos értelemben másodlagos.

Mai világunkban a nők általában önálló egzisztenciával rendelkeznek. Moldován Szilvia vallásfilozófus, pedagógus szerint a tudós, teológus, biblikus stb. magasan képzett nők egy kialakult rend szerint maguktól tud-



ják a helyüket a női-férfi szerepfelosztás szerint az egyházban, a plébániákon. A több millió katolikus nő a világegyházban jelenleg is azon fáradozik, hogy munkájával fenntartsa, tőlük telhetően segítse az egyház működését. Akárcsak a nagykanizsai Szent József-templom női hívei. Dicséretes a szolgálatuk a fiatalok tanításában, templomunk gondozásában, a liturgiában való közreműködésben, a hivatali munkában, az énekes-zenés közösségekben, a plébániái újság éltetésében, egyházi programok szervezésében.

Egyelőre szokatlan Ferenc pápa döntése, amely szerint augusztusban hat nőt delegált a Vatikán pénzügyeit felügyelő testületbe.

Mi is tisztelettel és szeretettel adózunk keresztény nő szentjeinknek, vallásos nagy nő egyéniségeinknek. Ők például szolgálnak számunkra hitünk megélésében, döntéseinkben, cselekedeteinkben. Örömmel üljük meg példaképeink ünnepét, s imádkozunk őhozzájuk is, kérve segítségüket, támaszukat, erőt a mindennapokban, a keresztényi és egyéni élet méltó megélésében.

Gizella királyné (984 szül.), I. Szent István magyar király felesége, az utolsó fejedelemasszony és az első magyar királyné is. Férje mellett a katolikus egyház támogatója, templomok, várak építtetője. Nevéhez fűződik a magyar koronázási palást elkészítése is. 1911-ben boldoggá avatták.

Szent Erzsébet (1207) mély hitben élt. Isten nem akarta, hogy a szent asszony lelepleződjön, ezért rózsává változtatta a szegényeknek titokban vitt kenyeret.

Szent Margit (1242) domonkos apáca volt. A Nyulak szigete zárdájában töltötte szerzetesi éveit. Az önfegyelmelés és a keresztény szeretet példaképének tekintik a keresztények.

Jeanne d'Arc — Szent Johanna (1412) „orléans-i szűz”. Katolikus szent, francia nemzeti hős. A százéves háború idején vezette a francia nép felszabadító harcát.

Ávilai Szent Teréz (1515) spanyol apáca, a római katolikus egyház szentje, jómódú zsidó család lánya. Tudásvágya középpontjában a szentek életének tanulmányozása állt. Őket állította példaként a maga és kortársai számára.

Boldog Salkaházi Sára (1899), a Szociális Testvérek Társasága apácanővére. Közel száz magyarországi zsidó megmentője a nyilas rémuralom idején. Vértanú, boldoggá avatták.

Kalkuttai Szent Teréz apáca, rendalapító (1910). Közismert nevén Teréz anya, albán származású, római katolikus apáca. A Szeretet Misszionáriusai szerzetesrend alapítója. A Nobel-békedíj és számos magas kitüntetés tulajdonosa. Az indiai Kolkata szegénynegyedeiben végzett áldozatos munkájával az egész emberiség elismerését kivívta.

Hét női szent — Szűz Mária mellett — név szerint szerepel a római kánonban. Az egyház kiválasztotta őket arra, hogy megemlékezzenek róluk szentmisén. Szent Felicitászt, a 2. századi fiatal várandós rabszol-

ganőt a rómaiak üldözték keresztény hitéért, és Szent Perpétuával együtt halálra ítélték. Szent Ágotát, a fiatal lányt a 3. században vádolták meg azal, hogy keresztény, és börtönbe vették, végül belehalt a gyötrelmekbe. Szent Lúcia, a 3. században Krisztusnak ajánlotta szüzességét, de férjhez akarták adni, ő ezt megtagadta ezért mártírhalál várt rá.

(Római) Szent Ágnes is Istennek szentelte magát, és lemondott a házasságról. Tizenkét évesen ítélték halálra szüzességi fogadalma és keresztény hite miatt. Szent Cecília 2. századi nemes hölgy ugyancsak Istennek ajánlotta szüzességét. Halálra ítélték keresztény hitéért. Zenei tehetsége miatt a zene védőszentjeként lett ismert. Szent Anasztázia a 4. században élt római özvegy volt, a Diocletianus alatti keresztényüldözés idején ölték meg hite miatt. (Forrás: Aleteia)

A nők helyzetéről az egyházban, valamint annak lényegéről olvashatunk a Hittani Kongregáció levele a *Katolikus Egyház Püspökeihez* című írásban: „Az utóbbi években új irányzatok jelentkeztek a nő-kérdéssel

kapcsolatban. Mária figyelmes oda-hallgatása, befogadása, alázatossága, hűsége, istencséréte, várakozása és a magatartásformája az erények összessége, amelynek minden megke-rezstelt emberben érvényesülni kel-lene. Eltekintve a külső körülmé-nyektől, az életállapottól, a különféle hivatásoktól, akár visel közhivatalt valaki, akár nem, ezek határozzák meg a keresztény élet igazi mivoltát. Ténylegesen a nő sajátossága, hogy különös erővel és természetességgel éli meg ezeket. Ami az egyházat illeti, a nő jele sokkal inkább középponti jelentőségű és termékeny, mint korábban. Ezt a misztikus mély és lényegi indentitást szem előtt kell tartani, amikor a férfi és a nő egyházon belüli szerepéről gondolkodunk. Végső soron azonban minden ember, akár férfi, akár nő, arra van rendelve, hogy „a másikért” éljen. Ebből a szempontból az, amit „nőiességnek” neveznek, több, mint a női nem egyszerű jelzője. Ez a szó ugyanis a má-sikért és a másik kedvéért való élet alapvető emberi képe. Ezt a kapcsolatot békességben és a kölcsönösen

megosztott szeretet boldogságában kell megélni.”

Mónai Zsuzsanna

Lupsánné Kovács Eta

KARÁCSONY

Jégcsipkével hideg tél
díszíti a tájat,
ma ünnep van Karácsony,
messze fut a bánat.

Elkullogott a magány,
szerte foszlott, köddé,
előzte a szeretet
nincs itt helye többé.

Szobában a kis fenyő
oly vidámnak látszik,
ajándékkal telt ágán
csillagszóró játszik.

Maradjon a szeretet
ne csak vendégségbe,
költözzön a szívekbe
legyen mindig béke.

(Forrás: poet.hu)



Betlehemi játékok — 2019, Alsóvárosi templom

ATYAI SZÍVVEL

Ferenc pápa új apostoli levelében meghirdette a Szent József-évet

Ferenc pápa december 8-án tette közvéleményre *Patris Corde* (Atyai szívvel) kezdetű apostoli levelét abból az alkalomból, hogy Szent Józsefet, Mária jegyesét 150 éve nyilvánították a Katolikus Egyház védőszentjévé. Az egyházfő egyúttal meghirdette a Szent József évet, mely 2020. december 8-tól 2021. december 8-ig tart.

Szerető, gyöngéd apa, engedelmes és befogadó Isten akaratával szemben. Bátran kreatív, munkás, aki mindig a háttérben marad — Ferenc pápa így jellemzi Szent Józsefet a *Patris corde* (Atyai szívvel) kezdetű apostoli levelében.

Boldog IX. Piusz pápa 1870. december 8-án írta alá *Quemadmodum Deus* kezdetű dekrétumát, mellyel a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánította Szent Józsefet. Ez előtt tisztelegve hirdeti meg most Jézus nevelőapjának évét Ferenc pápa, aki köztudottan nagy tisztelője Szent Józsefnek.

József úgy teljesítette ki apai szerepét, hogy a háttérbe állította magát, és szeretettel a Messiás szolgálatának szentelte életét. Ezért mindig is nagy szeretettel vette körül őt a keresztény nép. Szent József apasága megmutatkozik az Istennek való engedelmeségében is. Az ő beleegyezése megmenti Máriát és Jézust, ugyanakkor megtanítja Fiának, hogy az Atya akaratát kövesse, és együttműködjön a megváltás nagy misztériumában.

Szent József ugyanakkor a befogadás atyja is, mert előfeltétel nélkül elfogadta Máriát. Ez a gesztusa ma is fontos, amikor pszichés, verbális és fizikai erőszak éri a nőt — mutat rá levelében a pápa.

Mária jegyese bizakodik az Úrban, elfogadja élete történéseit anélkül, hogy megértené őket, bátran vállalja feladatát a Szentlélek erejéből fakadóan. Rajta keresztül üzen nekünk Isten: „Ne féljete, mert a hit értelmet ad minden boldog vagy szomorú

és Mária őrzőjeként József az egyház őrzője is. Minden rászorulóra úgy tekintünk, mint a kis Jézusra, akit Szent József őriz, akitől megtanulhatjuk szeretni az egyházat és a szegényeket. Az ács József tudatosítja bennünk a munkával megszerzett napi betevő kenyér értékét, méltóságát és örömét. A munka méltóságot ad, általa tevékeny részt vállalunk az üdvösségben, megvalósítjuk önmagunkat és eltartjuk családjunkat, mely a társadalom alapsejtje. Fedezük föl újra a munka értékét, jelentőségét és szükségességét, amiből senkit nem szabad kirekeszteni — buzdít a pápa.

A Covid—19-járvány okozta munkanélküliségről szólva erőteljesen felszólít mindenkit: kötelezzük el magunkat a sürgető szociális problémák megoldása mellett, hogy elmondhassuk: egyetlen fiatal, egyetlen ember, egyetlen család sem marad munka nélkül.

Az Atyai szívvel kezdetű apostoli levelében Ferenc pápa napi rutinjáról is ír. Mint ismeretes, mindennap kéri Mária jegyese közbenjárását egy 19. századi francia ájtatoskönyv imádságával. Bizalommal és tisztelettel fordul Szent Józsefhez, de mintegy ki is hívja őt, amikor azt mondja: „Hogy ne mondhassák, hiába fohászoktunk hozzád, mutasd meg nekem jószágodat, és hogy mily nagy a hatalmad.”

Szent József-évet meghirdető pápai dokumentum mellett az Apostoli Penitenciária dekrétumot adott ki, melyben rendelkezik a 2021. december 8-ig tartó szentévi búcsú elnyerésének feltételeiről.

(Forrás: Vatikáni Rádió, Magyar Kurír)



Apostoli levelében a szentatya rávilágít az egyszerű emberek értékére a koronavírus-járvány kontextusában. Mindazoknak a fontos szerepére, akik a hétköznapi életben, távol a rivaldafénytől, türelemmel hintik maguk körül a reményt, és példát adnak a felelős magatartás terén. Olyanok ők, mint Szent József, aki észrevétlen maradt, ám szerepe mégis példa nélkül való az üdvtörténetben. Szent

eseménynek.” József példáját követve mi is fogadjunk el másokat kirekesztés nélkül, előnyben részesítve a gyengéket — buzdít a Szentatya.

Ezt követően méltatja Szent József kreatív bátorságát, mely által képes a gondokat lehetőségként szemlélni és bízni a gondviselésben. Szembenéz családjával konkrét problémáival, akár csak a világ sok más családapája, különösen a migránsok körében. Jézus

Hogy a lélek előre haladhasson a lelki élet útján, az ellentétes irányba kell mennie, ahhoz képest, amerre az ellenség csalogatni próbálja.

(Loyolai Szent Ignác)

AJÁNDÉKOZÁS MÁSKÉNT

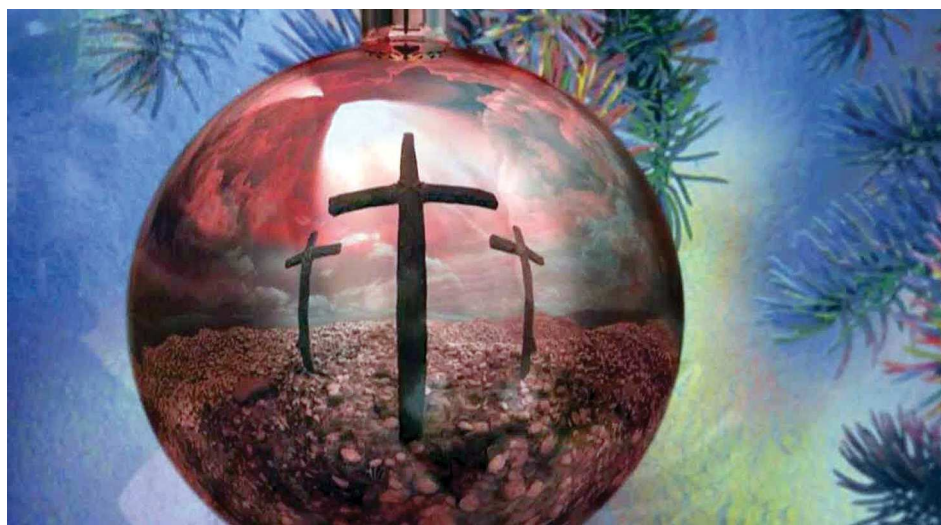
Örvénylő tömeg, lázasan keresgélő emberek, zűrzavar mindenütt, hangszórókból erőszakosan üvöltő zenék a szeretet ünnepeéről — csak egy átlagos hétköznap decemberben, bármelyik bevásárlóközpontban. Ám valóban erről szólna a karácsony? Tényleg az tesz értékesé egy ajándékot, hogy mennyibe kerül, vagy mennyit álltunk sorban érte? Talán hajlamosak vagyunk magunk is elveszni a tömegben, megfélemlíteni az ajándékozás szellemiségéről és magáról

dot, mikor hazaérkezünk. Vagy a munkahelyen, ha közömbös grimaszok helyett egy-egy mosolyt dobunk a kollégák felé. Vagy ha a lustálkodás helyett idén végre mi is kivesszük a részünket a házimunkából. Esetleg ha figyelmesebbek leszünk a környezetünkkel és kicsit félretesszük önzésünket. Viszont ez nem megy önerőből. Egy hívő ember számára különösen megkapó lehet Pigler Mónika Míra domonkos nővér gondolata: „Akkor válhatunk ajándékká, ha

hogyan jól induljon a reggele. Beletehetjük, mondjuk egy befőttésüvegbe, amiből lehet húzni egy-egy cédulát. Persze vannak különböző online platformok, ahol ugyanez a „szolgáltatás” elérhető, de szerintem sokkal személyesebb ilyen formában. Megadja a nap alaphangulatát, és azt, hogy aznap mit próbáljunk a fókuszba helyezni. A cetliken egyébként nem csak igék lehetnek, hanem különféle idézetek, akár feladatok is, amit aznap el kell végeznie az illetőnek (például: ma mondd ki valakinek, aki fontos neked, hogy szereted; vagy: ma tölts 5 perccel több időt az imával). Szerintem ez egy nagyon jó formája annak, hogy ösztönözzük egymást az Istennel és az Igével való rendszeres kapcsolatra.

Képesek vagyunk akár heteket is az előkészületekkel, vásárlással, csomagolással tölteni, de vajon mit adunk Istennek? Gondolunk arra, hogy őt mivel lephetnénk meg idén? Mi lehetne a mi hódolatunk legméltóbb kifejezése a gyermek Jézus előtt? Az ünnep teljességének megéléséhez ez is hozzátartozik. A rohanó hétköznapokból szakítsunk ki egyet, és adjuk egészében Istennek. Áldozunk rá az időnkéből, a szeretetünkéből. Talán semminek sem örülne jobban, mint annak a vágyunknak, hogy minőségi időt akarunk eltölteni az ő jelenlétében. Készítsük el a magunk istállóját, fogadjuk illő tisztelettel, feldíszített lélekkel a hozzánk érkező Megváltót!

Dömötör Zsóka



az ajándékozóról. Ebben a cikkben néhány gondolatot osztanék meg arról, hogy számomra miként válik egy meglepetés valódi kincsé.

Az ajándékozás nem más, mint vágy a szívünkben, hogy örömet szerezzünk egymásnak. Törjük a fejünket, hogy melyik barátunkat, rokonunkat mivel tehetnénk boldoggá, mi az, aminek igazán örülne. Ha már túl vagyunk a szokásos körökön, és unalmasnak találjuk a sablonos meglepetéseket, itt az ideje valami újat kitalálni. A világ legegyszerűbb ötletét ajánlanám mindenkinek: váljunk először mi magunk ajándékká! Sokkal sokkal hosszabb folyamat, mint leemelni a polcra egy ezredik karácsonyos bögrét, kosárba tenni a legolcsóbb bonbont, vagy továbbadni egy számunkra hasznavehetetlen vázát a nagymamának, de hatásos lesz, annyi bizonyos. Képzeld csak el, mennyire fognak örülni otthon, ha gépies köszönés helyett megöleljük a csalá-

kapcsolatban maradunk az Ajándékozóval.” A mindennapi ima, az Istennel töltött idő segít minket abban, hogy áldássá válhassunk a körülöttnk élők számára.

Most, hogy korlátok közé kényszerültünk a vírushelyzet miatt, sokan nem engedhetik meg maguknak a borsosabb árú meglepetéseket, mások nem is vágnak rá, mert jobban értékeli a kisebb, de szívhez szólóbb ajándékokat. Mivel mostanában az élményajándékok sem igazán jöhetnek szóba a különféle rendezvények, kulturális programok elhalasztása miatt, kénytelenek vagyunk minden kreativitásunkat latba vetni.

Egy olyan ajándékot emelnék ki, ami ideális meglepetés egy hívő embernek. Mindössze papírra, tollra és a Szentírásra van szükségünk hozzá. A papírból annyi cetlit vágunk, ahány idézetet gyűjtünk a Bibliából. Az eredménye pedig: mindennapi üzenetek Istentől az ajándékozottnak,

Isten ezer más személy közül bennünket választott egy nagy szépséges küldetésre: kinyilvánítani Előtte és az egész világ előtt, hogy teljes szívvel, szegénységben, engedelmisségben és irgalmasságban akarjuk Őt szolgálni. Azt kívánom nektek és tőletek, hogy becsüljétek meg, és őszintén szeressétek szép küldetéseteket, legyenek hűek annak szelleméhez.

Teréz Anya breviáriuma

Könyvajánló:

PÁRBESZÉD A VÉGTELENNEL

Csaba testvér gondolatai az Istennel való mély és bensőséges kapcsolatáról

Böjte Csaba válaszol Karikó Éva kérdéseire

Karikó Éva újságíró, könyvkiadói szerkesztő. A *Világ-irodalmi lexikon* szerkesztője volt, majd a Helikon Kiadó munkatársa. A kiadó gondozásában jelent meg többek között négy interjú kötete, az ún. Végtelen sorozat, amelyeket Böjte Csaba ferences szerzetessel készített, *Ablak a végtelenre*, *Út a végtelenbe*, *Iránytű a végtelenhez*, *Párbeszéd a végtelennel* címmel.

A sorozat könyveiben a hívők és nem hívők kérdéseit teszi fel az atyának, aki a tőle megszokott egyszerűséggel, közérthetően, sokszor humorral fűszerezve minden kérdésre válaszol.

A *Párbeszéd a végtelennel* az Istennel való mély és bensőséges kapcsolatáról szól. Olyan könyv, amely „a vallás bonyolultnak tűnő útvesztőjében járatlanok kérdéseire ad választ” — írja a szerző a könyv előszavában.

Valóban, Csaba atya olyan kérdésekre ad érthető és emészthető választ, mint: Hogyan szólíthatja meg Istent az ember? Mitől ünnep az ünnep? Mért nevezzük a templomot az Isten házának, mi történik ott, miért vetünk keresztet, miről szól a szent mise? Egy teljes fejezetet szentel az író a Bibliának, hogyan íródott, hányan írták, valóban megbotránkoztatóak e az egyes ószövetségi történetek, hogyan lehet tudni, hogy a Biblia valóban Isten szava?

Böjte Csaba írásai, előadásai mindig szó szerint az „örömhírt” közvetítik. Soha nem fenyeget, nem próbál erővel hatni, hanem szeretetet, vidámságot, bizakodást sugároz.

„Imádkozni azt jelenti, hogy félrerakom féltelmeimet, szorongásomat, állati ösztöneimet, józan, egyszerű eszemet, egész lényemet, Isten elé ülök, elcsendesedek, és beszélgetni kezdek vele: Uram, nézd, mit akarsz, mit tegyek? Hogy döntsek hivatásom ügyében? Hogy döntsek egy veszekedés után? Hogy tudnék nehéz helyzetemből jól kijönni? Mit tennél most a helyemben?” Ilyen egyszerű, ha Csaba testvér gondolatait a szívünkbe fogadjuk.

Az atyának híresen jó a humora, kifogyhatatlan a viccekből, anekdotákból. Ízelítőül egy tréfás hasonlat: „Nekünk papoknak valóban óvatosnak kell lennünk, nehogy olyan legyen a szentbeszéd, mint Szent István kardja: hosszú és lapos.”

Böjte Csaba minden gondolata biztatást, optimizmust sugároz.

„Bízunk Istennel, a gondviselő Teremtőben! Ha hiszek a holnapban, akkor a holnap egy vákuum, amelynek óriási szívóereje van. Arra buzdítok minden kedves olvasót, ne foglalkozzon a világ hisztijeivel, hanem inkább ültesen a kertbe fát, gondozza a rózsabokrokat, főzzen valami finomat, kedveskedjenek finoman egymással, és tegyék rendbe otthonukat. Ettől jobb lesz a világ, értékebb lesz az élet, viszont ha bosszankodnak, pánikba es-



nek, akkor legfennebb csak idegesebb lesz a világ. Ha azt mondanák, hogy itt a világ vége, akkor is szépen megöntözném a virágaimat, és ebéd közben megnevettetném a gyermekeinket, mert a jó Isten ezt a feladatot bízta rám, mert talán a friss virágok között, derűs együttlétben a világ vége is elviselhetőbb lesz” — olvashatjuk tőle.

Ezt a könyvet mindenkinek ajánlom, hívőnek és nem hívőnek egyaránt. Ajánlom azoknak, akiknek kérdéseik, vannak az Istennel való kapcsolataikban, azoknak, akik szeretik Böjte Csaba írásait, és azoknak, akik közelebb szeretnék vinni a környezetükben élőket, a hit kérdésben kétségekkel küzdőket Istenhez.

Kökényes Julianna

Mécs László

ÁDVENTKOR

Jézusunk, adj erőt, hogy ékesen járjunk
Illendő ruhában, méltóképpen várjunk
Add, hogy kerüljessük a bűnt, sötétséget
S ama jobb hazában megláthassunk Téged.

A VÁRAKOZÁS MEGSZENTELÉSE

Pilinszky János csodálatos gondolata adventről

Pilinszky János a huszadik század egyik legjelentősebb irodalmi személyisége. Vajon egy ekkora költő mit üzen nekünk adventről? Érdeemes elolvasni és befogadni!

Advent a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk.

Gyermekkorunkban éltünk így. Vagyakoztunk arra, ami biztosan megjött. Télen az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg, nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni,

hazatalálni, beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és jogosabb birtoklás se, mint szeretnünk azt, ami a miénk, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősben szület-het valódi „meglepetés”; lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkeznünk, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk. Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet és advent a várakozás megszentelése.

Az a gyerek, aki az első hóesésre vár, jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé — szabad és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől, szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetlenebb: a hetek, órák, percek kattogó, szenttelen vonulását.

Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

Forrás: 777 blog.hu

A MÉRLEG

A jó módú gazda, és a szegény ember üzletet kötött.

A gazda minden héten ad két kiló túrót a szegény embernek, aki pedig viszonzásul két kiló összegyűjtött mézet ad.

Ment az üzlet rendben jó ideig, amíg egyszer csak a gazda arra gondolt, hogy bizony nem minden ember tisztességes, és meg kellene mérni amit, kap. Úgyhogy amikor legközelebb vitte a túrót, és néhány perc múlva megkapta a mézet, azt hazavitte, és a pontos mérlegén megmérte — hát csak másfél kiló volt!

Felháborodva ment a szegény emberhez, és indulatosan a szemére vetette, hogy becsapta őt.

A szegény ember lehajtottá fejét és így szólt:

— Nagyon sajnálom, hogy így történt, de én nagyon szegény ember vagyok. Egy kétserpenyős mérleget még tudtam szerezni, de súlyokra már nem volt pénzem. Így hát amikor megkaptam tőled a túrót és kivittem a kamrába, rátettem a mérleg serpenyőjére, és a másik serpenyőbe kimértem az azonos súlyú mézet.

A gazda roppant módon elszégyellte magát, és hazament.



Templomunkban idén is elkészült a betlehem

KARÁCSONYI—ÚJÉVI MISEREND 2020—21

December 24., csütörtök, szenteste
14 óra, Palin
16 óra, Alsóváros
18 óra, Alsóváros (szabadtéri)

December 25., péntek, karácsony, Urunk születésének ünnepe
8 óra, Palin
9.30 óra, Alsóváros
11 óra, Alsóváros (szabadtéri)
16 óra, Palin
18 óra, Alsóváros

December 26., szombat, Szent István, első vértanú ünnepe
8 óra, Palin
9.30 óra, Alsóváros

11 óra, Alsóváros (szabadtéri)
18 óra, Alsóváros

December 27., vasárnap, a Szent Család: Jézus, Mária, József ünnepe
8 óra, Palin
9.30 óra, Alsóváros
11 óra, Alsóváros (szabadtéri)
18 óra, Alsóváros

December 28., 29., 30.
Nincsenek szentmisék

December 31., csütörtök, karácsony nyolcada alatti VII. nap
14 óra, Palin
16 óra, Alsóváros

Január 1., péntek, Szűz Mária, Isten anyja ünnepe
8 óra, Palin
9.30 óra, Alsóváros
11 óra, Alsóváros (szabadtéri)
18 óra, Alsóváros

Miserend január 2-től:

Szombat: 16.30 óra, Palin; 18 óra, Alsóváros

Vasárnap: 8 óra, Palin; 9.30 óra, 11 óra (szabadtéri), 18 óra, Alsóváros

Hétfő: 18 óra, Alsóváros

Kedd: 18 óra, Alsóváros

Szerda: 6 óra, Alsóváros

Csütörtök: nincs szentmise

Péntek: nincs szentmise

ISTENI EGYSOROSAK

Sokan akarnak Istennek szolgálni, de csak mint tanácsadók.

* * *

Könnyebb tíz szentbeszédet elmondani, mint egyet megvalósítani.

* * *

Ne szidd az egyházat: ha tökéletes volna, nem lehetnél tagja!

* * *

Isten senkit sem ítél meg a halála előtt. Te miért tennéd?

* * *

Ha a hívek jobb papot szeretnének, csak imádkozniuk kell a papjukért!

* * *

A béke sokszor egy mosollyal kezdődik.

* * *

Isten tanúnak hívott meg, nem ügyvédnek vagy bírónak.

* * *

Ne tegyél kérdőjelet oda, ahová Isten pontot tett!

* * *

Isten nem a tökéleteseket hívja meg, hanem a meghívottakat tökéletesíti.

* * *

Isten nem zavartalan utazást, hanem biztos célba érést ígér.

* * *

Isten semmit sem teremtett értelmes cél nélkül, de azért a szűnyog határeset.

* * *

Furcsák az emberek: a buszban elől akarnak ülni, a moziban középen, a templomban hátul.

* * *

ELÉRHETŐSÉGEINK

Az iroda nyitva tartása:

hétfőn, kedden és szerdán 9—11; csütörtökön 14—17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.

Telefon — csak nyitvatartási időben: (93) 787-965

E-mail: iroda@szentjosefplebania.hu

Facebook: <https://www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/>

Csorba Tamás plébános elérhetőségei:

E-mail: plebanos@szentjosefplebania.hu

Telefon: (93) 783-671 (csak sürgős esetben — pl. súlyos beteg hívó ellátása szentségekkel, vagy temetéssel kapcsolatos ügyintézés az iroda rendkívüli zárva tartása esetén)

Templomaink címe:

Szent József Plébániatemplom: Nagykanizsa, Zárda utca 1/a
Nagyboldogasszony filiális kápolna: Nagykanizsa-Palin, Alkotmány út 87/a

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:

Szent József Plébánia, Nagykanizsa

www.szentjosefplebania.hu

www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felelős kiadó:

Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:

Dr. Kökényes Julianna

Az újságot írták:

Csorba Tamás, Dömötör Zsóka,
dr. Kökényes Julianna, Marics József,
Mónai Zsuzsanna, dr. Solymár Máttyás

A fényképeket készítették:

Göndics Jánosné, Für Tamás

Tördelőszerkesztő:

Lengyák András

